

EXPUNERE DE MOTIVE

La propunerea legislativă pentru proclamarea zilei de 11 iunie Ziua Revoluției Române de la 1848 și a Democrației Românești

Revoluția Română de la 1848 a fost parte a revoluției europene din același an și expresie a procesului de afirmare a națiunii române și a conștiinței naționale, fiind la baza constituirii statului român modern.

Pe 7 iunie 1848, la Craiova, Gheorghe Magheru, Nicolae Bălcescu și Costache Romanescu alcătuiau, în ilegalitate, primul guvern provizoriu revoluționar. Două zile mai târziu, pe 9 iunie 1848, la Islaz, în fața unei mari adunări populare, era citită de către Ion Heliade Rădulescu „Proclamația de la Islaz”, programul mișcării revoluționare din Țara Românească, conceput ca act constituțional, inspirat din Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului din 1789. „Proclamația de la Islaz” este însuși fundamentul democrației românești.

Pe 11 iunie 1848, la București, sub presiunea maselor, domnitorul Gheorghe Bibescu semnează „Proclamația de la Islaz”, care va deveni noua constituție. În aceeași zi este editat primul ziar necenzurat din istoria națiunii române, „Pruncul Român”, care apare pe 12 iunie 1848.

Evenimentele care au continuat până pe 13 septembrie 1848, când armata otomană, dar în special cea rusă, au înăbușit Revoluția, au pus bazele a ceea ce urma să devină statul modern român.

În paralel, în Transilvania, românii ardeleni se luptau pentru obținerea drepturilor sociale și politice care li se cuveneau și care le erau negate de către maghiari, aceștia dorindu-și unirea Transilvaniei cu Ungaria. Cel mai de seamă reprezentant al luptei naționale din Transilvania este Avram Iancu, sub conducerea căruia românii transilvăneni s-au organizat în miliții și au luptat, în alianță cu armata austriacă, împotriva trupelor revoluționare maghiare. Revoluția română din Transilvania a fost singura revoluție din 1848 din Europa care nu a putut fi înfrântă cu forța armelor. După încetarea luptelor armate, Avram Iancu a continuat să se dedice luptei pentru drepturile românilor transilvăneni.

Anul revoluționar 1848 are o deosebită însemnătate pentru istoria noastră națională. Pe 14 iunie 1848 a fost adoptat de către guvernul revoluționar tricolorul, ca steag național (ziua de 26 iunie – pe stil nou – a fost proclamată Ziua Drapelului Național, dintr-o eroare de principiu istoric), iar ziua de 13 septembrie a fost proclamată Ziua Pompierilor din România, ca urmare a bătăliei din Dealul Spirii dintre armata otomană și Compania de Pompieri condusă de căpitanul Pavel Zăgănescu. Cu toate acestea, ziua de 11 iunie, este de departe cel mai important moment din anul 1848, când „Proclamația de la Islaz” a fost semnată de domnitorul Gheorghe Bibescu, care a recunoscut astfel cererile poporului și guvernul revoluționar, trece neobservat. De asemenea, evenimentele petrecute între 1848 și 1849 în Transilvania reprezintă pași fundamentali pentru afirmarea națiunii române și Marea Unire din 1918.

Pentru toate aceste motive, inițiez prezenta propunere legislativă pentru proclamarea zilei de 11 iunie Ziua Revoluției Române de la 1848 și a Democrației Românești.

În numele inițiatorilor,

